

Nemzetközi büntetőjogi konferencia Szegeden

Időszerű téma – Elmélet és gyakorlat

Időszerű büntetőjogi problémákról, a büntetési rendszer továbbfejlesztésének elméleti kérdéseiről rendez háromnapos nemzetközi kerekasztal-konferenciát a szegedi József Attila Tudományegyetem jogi kara és a Magyar Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Intézete. A tanácskozásokat tegnap délelőtt nyitották meg Szegeden, a Tisza-szálló tükörtermében. A konferencia részt vevői szovjet, bolgár, csehszlovák, lengyel, román, jugoszláv és magyar jogtudósok, gyakorlati szakemberek. A sorrendben hatodik szegedi nemzetközi jogi konferencián dr. Antalffy György egyetemi tanár, a szegedi jogi kar dékánja, a Magyar Jogász Szövetség elnöke mondott megnyitó beszédet.

A szegedi professzor hangsúlyozta, míg a régebbi időszakokban a találkozási lényegében csak tájékoztató jellegűek voltak, ma már

szűkebb körű, meghatározott tudományos kérdéseket vitatnak meg elmélyült, tudományos eszmecsere során. A legújabb jogelméleti iradalmat, újutottunk azon az állásponton, hogy szinte valamennyi bűncselekményt társadalom- és államellenesnek minősítsünk: társadalmunk fejlődése során több olyan viszony került a büntetőjog körébe, amelyek kiszélesítették a klasszikusan védett jogtárgyak körét, s így tulajdonképpen *szakbüntetőjogok* jöttek létre.

Az eredményes tudományos kutatómunka fontos előfeltétele az *elmélet és gyakorlat összhangja*. Dr. Antalffy György megnyitójában arról is beszélt, hogy *meg kell különböztetni az elméleti kutatást az alkalmazott kutatástól*, melynek elsőrendű feladata a gyakorlatban felmerült problémák tudományos megválaszolása.

A helyes arányok kialakítása fontos feltétele a kutatásnak. S mivel a szocialista országokban a kutatás alapkérdései közé tartozik a büntetés céljának, lényegének, a szabadságvesztés, illetve a büntetési intézmények rendszerének, problémáinak kidolgozása, a szegedi konferencia témája rendkívül időszerű. A büntetőjogi büntetés jogelméleti probléma is, így az elméleti jogászoknak szintén *értékes információt jelent*, hogy a büntetőjogászok milyen eredményeket érnek el szakmájukban, ugyanakkor kívánatos, hogy az állam- és jogelméleti kutatások eredményeit a szakjogászok is elemezzék és alkalmazzák szakterületükön.

A nemzetközi büntetőjogi kerekasztal-konferencia ma, szerdán Makón folytatja tanácskozásait, s holnap, csütörtökön fejeződik be Szegeden.

Egyenruhát cseréltek

Különböző fórumokon korábban sokszor és sokat lehetett hallani, hogy kevés a rendőr Szeged utcáin. Az állampolgárok hitték, meg nem is azt az indoklást, miszerint az URH-s gépkocsik állandó cirkálásával a város közrendjén, közbiztonságán eredményesebben örökdió a rendőrség. Szó, ami szó: a városi ember akkor nyugodt, ha a posztoló, a szolgálatát teljesítő rendőrt úgy ismerheti, mint a szomszédait, akikkel beszélés, köszönő viszony fűzi össze. Egy idő óta viszont elült a szó a közrend biztonsága fölötti aggodalom miatt, mert a város forgatagában mind sűrűbben villan fel a rend őre kékeszürke egyenruhájában.

Ugyanígy azokra az öreg szakikra, akik később a formázás, a vasöntés titkaiba avatták be.

Mint vasöntő, megkeresett havi 3 ezer 200 forintot is. De mint kezdő rendőr is megtalálja számítását, bár kevesebbet keres. Igaz, egyelőre albrétben lakik feleségével, aki a textilművekben dolgozik. Mikor Perei a rendőrség kötelékébe lépett, nem ígértek neki lakást, tág teret viszont ajánlottak az előrehaladásra, a tanulásra, az önképzésre.

Szeretném befejezni a gimnáziumi tanulást, amit korábban megkezdtem, de úgy adódott, hogy nem tudtam folytatni. S majd egyszer hivatászerűen szeretnék foglalkozni a fiatalokkal — vázolja fel elhatározását szerényen a szinte gyerekképpü óriás, aki a díszredeből elismeréssel szerezte fel. Annak idején államfők, jeles vendégek fogadásán tisztelgett és KISZ-titkár volt. Szabad idejében pedig jeles eredménnyel cselgáncsozott, mint aki tudta, hogy arra még szüksége lehet.

vetlenül 27 hónap határóri szolgálat van. Államhatáraink biztonságos védelméhez nekik is közük volt. Lényegében csak az egyenruhát cserélték fel, a fegyveres szolgálat maradt számukra ugyanaz, csak nem ugyanúgy. Adott esetben a rendőri intézkedés összetettebb, mint határsértőt ártalmatlanná tenni. Mindkét szolgálat ellátása speciális feladatokból áll és mindkettő alapja: a hivatás vállalása. Kónya István civilben könyvelő, statisztikus és tervező. Kapitány Zoltán elektromos segédszerelő. Biztos kenyerek a polgári életben is lenne és életmódjukban nem kellene a parancsokhoz igazodniuk.

Mégis a nehezebbet választották számos társukkal együtt; a további tanulást, a költött szolgálatot. Ők talán nem is tudják még a statisztikai adatot, miszerint Szegeden 1970-hez viszonyítva az utca rendjét sértő bűncselekmények száma 11,6 százalékkal csökkent.

S mint minden munkahelyről, a rendőrségtől is nyugdíjba mennek az öregek. Most is többen megváltak megszokott posztjuktól, beosztásuktól. Természetes, hogy a helyükbe változtatottan jól képzett fiatalok lépnek, akik előtt nyitva áll az érvényesülés kapuja.

Lódi Ferenc

Magyar gumiáruk külföldön

Az Országos Gumiipari Vállalat a legnagyobb sikert felújítható kempingcikkjeivel aratta a világpiacra. A tetőzetős kivitelű gumimatracait, az úszógumikat és a legújabb felújítható fotelokat már csaknem 40 országba szállítják. A megrendelők között van az Egyesült Államok, Kanada, NSZK, Franciaország, de eljut az olasz és a szovjet tengerpartra is.

Minden évben új típusú jelennek meg, s legutóbb a holland fogyasztói szövetség a náluk forgalmazott kempingcikk között a magyaroknak ítélte a nagydíjat, az OGV termékeit találta legjobb minőségűnek. A sikereket követően az elismerést jelzi, hogy a müncheni olimpia alkalmából újabb megrendelést kaptak, s a nagyszabású sporteseményre már jellegzetes olimpiai mintázattal készített felújítható kempingcikkjeiket.

(MTI)

Szünet nélkül dolgoznak a növényvédelmi brigádok

Idén május közepén kéthárom héttel „előbbre tart” az időjárás, ami a szakemberek számára kisebb gondot okoz: összetörtek a növényvédelmi munkák. Az esős, párás idő nagymértékben kedvez a növényi élősködők és betegségek elterjedésének, kifejlődésének, emiatt csaknem 10 ezer növényvédelmi géppel nagyszabású védekezési „hadjáratot” indítottak a mezőgazdasági nagyüzemekben. A gabonafélék vegyszeres növényvédelmének ideje már lejárt, annál több munka van ezekben a napokban a gyümölcsösökben. Ezt az is jelzi, hogy az elmúlt évinél 15–20 százalékkal több vegyianyagot rendeltek a termelők.

A MÉM szakemberei szerint májusban különösen az ország melegebb pontjain alakult ki eléggé nehéz helyzet a gyümölcsöskertekben, elsősorban a szilvamosolyok rajzása miatt. A kárte-

vők „megjelenése” a vártnál erősebb volt, különösen azért, mert a nagyüzemi gyümölcsösök közé ékelődött kisebb háztáji területeken nem fordítottak gondot a permetezésre, és ezért a vártnál nagyobb fertőzés alakult ki. Csak a nagyhatású növényvédők szerekelnek, a Ditrifonnak, a Wofatoxnak és az Ekatoxnak köszönhető, hogy a május közepi nagyobb kirajzás egyelőre nem okozott nagyobb károkat. Megkezdődött az almamoly rajzása is.

A nagyüzemi cukorrépa táblákon szintén egész sor élősökös irtására indították meg a növényvédők gépeket és így remény van arra, hogy az évszakhoz képest különösen „jó növény” cukorrépa károsodását sikerül majd megakadályozni.

Május közepéig több mint 1,3 millió hektáron szórtak ki növényvédők szereket a mezőgazdasági nagyüzemekben. (MTI)

ményünknek a társadalom fejlődésére, még akkor is, ha néha erőit — az előzőekben említett — haszontalan dolgokra fecséreljük. Különösen akkor lehetnek azok a vezetők bizonyosak dolgukban, akik a közvéleményre támaszkodnak, ha egy-egy nagy községről van szó. Minél kisebb közösség véleményét kell latolgatni, annál bizonytalanabbá válik az ember, egészen odaig, hogy egy-egy válasz mögé oda kell tenni a kérdőjelet, nem tudván, valóban a közös véleményt tükrözi-e az, vagy csak valamely hallgatólagosan jóváhagyott akaratot. Ugyanaz a tanár, hivatalnok, diák, mezőgazdász stb., aki országos vagy országrésznyi ügyekről bátran, s lényegét érintve beszél, nehezebben mond igent vagy nemet egy-egy iskolai, hivatali, termelőszövetkezeti kérdésre, ha véleményét kell nyilvánítania.

Ennek sajátos okai vannak. Az többe között, hogy sokkal kedvezőtlenebb képet kapunk, ha a közös véleményt visszafordítjuk az egyén nyelvére. Például: senki sem tagadhatja, hogy Szegeden a közvélemény tisztaságot óhajt meg rendet, ám az az is, akinek hangja ott harsog a közös kórusban, megtörténik, hogy egy óvatlan pillanatban megszabadul a szeméttől, amelyet összegyűrt cigarettásdoboz, zacskó alakjában valamivel arrébb egy szemégyűjtőbe is beledobhatott volna. S ugyanígy tesz az az iskolaigazgató, aki jelentősen hozzájárul véleményével ahhoz, hogy a szocialista demokráciával közvéleményünk helyesen foglalkozzék, amikor viszont ezt a gyakorlatban kellene alkalmaznia, hatalmi eszközöket használ beosztottjával szemben — mely utóbbinak

éppúgy benne foglaltatott véleménye az országnyiban, mint főnökéé.

Ott tartunk tehát, hogy amikor így tízmilliónyian sokszor hallatva hangunkat, teljes nézetazonosságról tanúskodó „közös közleményeket” bocsátunk ki nap mint nap, sokkalta nehezebben tudunk megegyezni ugyanezekben a kérdésekben négy szemközt. Márpedig a közvélemény ereje csak azok által érvényesülhet, akik magat a véleményt alkotják. (Elhanyagolva természetesen azt a néhány százaléknit, akik nem meggyőződésből, hanem éppen a megtévesztésért tették ezt.)

A közvélemény például pártját fogja — sok intézkedés született hatására — az anyáknak, harcol az ellen, hogy hátrányos helyzetbe kerüljenek csak azért, mert gyermekeiket kell nevelniük. Mégis, ki tagadná, hogy ezek a hátrányok nem szűntek meg, vagy azt, hogy a közös véleményt sokan csak saját helyzetükre értik. Megtörtént eset: az anyasági segílyt igénybe vevő, majd munkahelyére visszatérő asszonykát éppen az ott dolgozó — s esetleg később ugyanilyen helyzetbe kerülő — asszonyok világosítják fel arról, hogy jogai megkevesebbedtek, hiszen helyette kellett másoknak dolgozniuk, egy szóval, igyekezzen szerény lenni, ha szabadságot kér, vagy bérkorrekcióra áhítzik.

A közvélemény — hatalmas erő. Sok mindenre fel lehet használni. Nálunk mostanában arra, hogy támogassa az egyéni vélemény fejlődését, bátorítsa az embereket arra, hogy amit együtt mondanak ki, egyedül is megköveteljék. Önmaguktól, s másoktól egyaránt.

VERESS MIKLÓS

PRÓBA- IDŐSÜK

Ez a jelenség természetesen

következménye a város növekedésének. S mint ahogyan a felszabadulás után sem voltunk, nem vagyunk és nem leszünk rendőr-állam, a rendőrség létszáma Szegeden sem nagyobb a korábnál ma, viszont betöltött és teljes. Mondjuk ki kerekén: nehéz szolgálatok anyagilag is megbecsültebb, mint évekkal ezelőtt volt, s a fiatalok szemében vonzóbb lett ez a pálya, sőt élethivatás. Ma már ott tartunk, hogy a pályázók közül a legrátermettebbekből választhat soraiba a rendőrség. Képzünk is ezt tanúsítja. Bódi János alezredes, közrendvédelmi parancsnok beszélget a frissen vizsgázott próbaidős vagy már véglegesített rendőrökkel. A beszélgetésbe csak bele kell kapcsolódunk. Kik ők és honnan jöttek?

Bodomi Károly törzsröster a karhatalomtól 14 évi polgári beosztás szolgálat után kérte át magát a rendőrséghez. A korábbi kötetlen életformát felcserélte az egyenruhával járó köztöttséggel?

— A hivatás nem új. Igaz, hogy nem is vagyok egészen kezdő. S itt úgy fogadtak az „öreg”-nek kijáró tisztelettel, amit viszonyoznom annyit, mint jó családi kapcsolatba beilleszkedni.

CSELGÁNCSBÓL JELES

Két métertől alig kevesebb valamivel

Perei János szakaszvezető, még próbaidős rendőr testmagassága.

— Ilyen gyerekekből áll a budapesti díszrezd, mert ott szolgált ez a mi fiunk — mondja Bódi János alezredes. — Mer, aztán vasas is. Vasöntő, formázó a tanult szakmája.

Szinte apai melegségű szavak, s láthatóan jól esik ez a közvetlenség a szép szál fiatalembernek, aki nem mondhatja el magáról, hogy fiatalabb korában nagyon a sors kegyeltje volt. Gyermekként az állami nevelőotthonok fogadták be, s úgy eszmélt magára, hogy szülői támasz nélkül csak önéreje számíthatott. Nem idevaló születésű, de nevelkedett Szegeden, a Londoni körüti állami nevelőotthonban is. Szeretettel emlékszik vissza tanáira, neve-

HATÁRŐRÖK VOLTAK

A rendőr egyenruha nélkül is a társadalom őre. Ezt vallja Kónya István szakaszvezető és Kapitány Zoltán tizedes is, a beszélgető csoport két másik tagja. Mögöttük köz-

Előzetes

Telt ház a Szegedi Ipari Vásáron

Bár a hazai vállalatok a hét végén megnyíló Budapesti Nemzetközi Vásárra készülnek elsősorban, nem marad ki számításukból a Szegedi Ipari Vásár sem. Ezt mutatja, hogy a dél-magyarországi ipari, kereskedelmi fórum iránt a múlt esztendőhöz hasonlóan most szintén nagy az érdeklődés. A vásár igazgatóságán elmondották, hogy eddig 102 hazai és 51 jugoszláv cég küldte el jelentkezését, nagyrészt már a szerződéskötések is megtörténtek. Így a szegedi vásáron telt ház van.

Az idén is lesznek új vállalatok a vásáron. A Szegedi Komplex Kereskedelmi Vállalat árusításra készül; a Szegedi Ruhagyár, a HÓDIKÓT és a BUDAPRINT újdonságait kínálja majd eladásra. A Kecskeméti TŰZEP Vállalat teljes fürdőszoba-berendezéseket mutat be, a PIERT pedig irodai cikkeket, tollkészleteket stb. A jugoszláv cégek sorában ugyancsak találunk debütáló céget: az INDUSTRO-szerviz különféle fémipari és porceláncikkeket mutat be Szegeden. Az is biztos már, hogy a tavalyinál jóval nagyobb lesz a Jugoszláviából behozott cipő- és bútortipari termékek kiállítása.

Az idén a tavalyinál több jugoszláv áru, mintegy 25-fajta, főképp élelmiszeripari

termék lesz kapható a vásár területén.

Az idei vásáron már nem a légszűrő pavilonul, hanem könnyűszerkezetekből állítanak össze 1200 négyzetméteres korszerű kiállítási épületet. Az elemek Dunaujvárosban már elkészültek, s jövő héten már megkezdődik szállításuk Szegedre.

M. I.

Nagykövetek látogatása Vásárhelyen

Kedden délelőtt Hódmezővásárhelyre látogatott Mohammad Hassan Puyani, az Iráni Császárság, Tsuneaki Ueda, a Japán Császárság, Roelian Baboe, az Indonéz Köztársaság és C. B. Mutamma, az Indiai Köztársaság magyarországi nagykövete. Kíséretükben volt Hollai Imre külügyminiszter-helyettes és Turi Ferenc, a Külügyminisztérium főosztályvezetője.

Ellátogattak a tanácsházára, az Alföldi Porcelángyárba, a Tornyai János Múzeumba, végezetül pedig a Vásárhelyi Állami Gazdaságba.

Az esti órákban a nagykövetek visszautaztak Budapestre.